

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

O P I S P A T E N T O W Y

P A T E N T U T Y M C Z A S O W E G O

77808

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 49m,7/02

Zgłoszono: 05.05.1973 (P. 162 374)

Pierwszeństwo: _____

MKP B23q 7/02

Zgłoszenie ogłoszono: 02.05.1974

Opis patentowy opublikowano: 30.06.1975

Twórca wynalazku: Tadeusz Wysocki

Uprawniony z patentu tymczasowego: Akademia Techniczno-Rolnicza, im. Jana i Jędrzeja
Śniadeckich, Bydgoszcz (Polska)

Podwójny uchwyt samocentrujący

Przedmiotem wynalazku jest podwójny uchwyt samocentrujący.

Znane są uchwyty samocentrujące.

Wadą i niedogodnością znanych uchwytów samocentrujących jest to, że przy mocowaniu cienkościennych tulei, siły docisku szczęk mocujących powodują deformację tulei, co z kolei jest przyczyną trudności w uzyskaniu dokładnie cylindrycznych powierzchni tulei po dokonanej obróbce. Podobnie chcąc silnie zamocować tuleję o grubszych ściankach w znanej budowy uchwycie samocentrującym, np. w celu obróbki jej wewnętrznej i zewnętrznej powierzchni na tokarce z zastosowaniem większego przekroju wióra, trzeba silniej ścisnąć tuleję w szczękach, co również powoduje odkształcenia.

Celem wynalazku jest usunięcie znanych wad i niedogodności przez opracowanie nowego podwójnego uchwytu samocentrującego. Istota wynalazku polega na tym, że wyposażony jest w dwa komplety szczęk mocujących niezależnie w znany sposób przesuwane w żłobkach prowadzących.

Zaletą techniczną rozwiązania według wynalazku jest to, że umożliwia mocowanie cienkościennych tulei bez spowodowania ich odkształcenia, jak również silne i jednocześnie pozbawione odkształceń, mocowanie tulei o grubszych ściankach.

Przedmiot wynalazku przedstawiony jest w przykładzie wykonania na rysunku, który przedstawia podwójny uchwyt samocentrujący w widoku z przodu. W korpusie 1 znajdują się trzy żłobki prowadzące 3a, 3b, oraz 3c. W żłobkach tych przesuwane i prowadzone są w znany sposób trzy zewnętrzne szczęki mocujące odpowiednio 4a, 4b oraz 4c, jak również trzy wewnętrzne szczęki mocujące odpowiednio 5a, 5b oraz 5c. W celu zamocowania cienkościennej tulei 2 bez jej zniekształcenia należy wpierw rozsunąć szczęki zewnętrzne 4a, 4b oraz 4c na zewnątrz tak, by pomiędzy nimi można było umieścić tulejkę 2. Następnie szczęki wewnętrzne 5a, 5b oraz 5c przesuwa się w stronę zewnętrzną aż do zetknięcia się ich powierzchni dociskowych z wewnętrzną powierzchnią tulei 2.

W ten sposób uzyskuje się styk szczęk wewnętrznych z tuleją bez jej zniekształcenia. Po wykonaniu tej czynności przesuwa się szczęki zewnętrzne 4a, 4b oraz 4c do wewnątrz aż do zetknięcia się ich z zewnętrzną powierzchnią tulei i dociska się te szczęki do tulei. Ponieważ szczęki wewnętrzne 5a, 5b oraz 5c w wyniku samohamowności mechanizmu ich przesuwania, nie zmieniają swego położenia, stanowią nieruchome podpory

i przejmują siły wywierane przez szczęki zewnętrzne na tuleję, która wskutek tego nie ulega deformacji. Wykorzystując jeden komplet szczęk mocujących można w uchwycie tym mocować przedmioty jak w zwykłym uchwycie samocentrującym.

Zastrzeżenie patentowe

Podwójny uchwyt samocentrujący, znamienny tym, że wyposażony jest w dwa komplety szczęk mocujących (4a, 4b) oraz (4c i 5a, 5b) oraz (5c) niezależnie przesuwane w żłobkach prowadzących (3a, 3b) oraz (3c).

